

طلاق توافقی؛ خوب یا بد؟!

متأسفانه عده ای فکر می کنند زن و شوهری که نتوانسته اند به خوبی با هم زندگی کنند باید با جنگ و دعوا و خط و نشان کشی برای هم و انتقام و ...

متأسفانه عده ای فکر می کنند زن و شوهری که نتوانسته اند به خوبی با هم زندگی کنند باید با جنگ و دعوا و خط و نشان کشی برای هم و انتقام و ... مفارقت کنند، حال آن که دستور اسلام این است که اگر نتوانستید به خوبی با هم زندگی کنید، وقتی از هم جدا می شوید، با خوبی این کار را بکنید. اخیراً برخی مسوولان و رسانه ها ، از یک بحران اجتماعی جدید به نام "طلاق توافقی" خبر می دهند و نسبت به شیوع آن ابراز نگرانی می کنند.

طلاق توافقی آن است که همسران وقتی می بینند نمی توانند به زندگی مشترک با یکدیگر ادامه دهند، با توافق همدیگر به دادگاه خانواده می روند و با حکم قاضی از هم جدا می شوند.

این که "بالا رفتن آمار طلاق در یک جامعه خوشایند نیست"، گزاره درستی است و باید نگران اصل ماجرا یعنی روند رو به رشد طلاق و در واقع ریشه های آن باشیم اما این که برخی مسوولان و رسانه ها نگران طلاق توافقی شده اند، موضوعیت چندانی ندارد. طلاق توافقی؛ خوب یا بد؟!

اتفاقاً طلاق توافقی ، بهترین نوع طلاق است زیرا طرفین بی آن که مانند انواع دیگر طلاق ، دچار درگیری های مداوم خانوادگی و قانونی شوند و علیه یکدیگر شکایت و شکایت کشی کنند، با یکدیگر مذاکره می کنند و نهایتاً نتیجه مذاکرات شان را که عدم توانایی در ادامه زندگی مشترک است ، به دادگاه خانواده اطلاع می دهند و محکمه هم طبق مقررات و بعد از برگزاری جلسات مشاوره، حکم به جدایی می دهد.

انصاف دهید که این روش برای جدا شدن بهتر است یا روش هایی مانند آن که زن طلاق می خواهد و مرد برای این که مهریه اش را ندهد، می گوید آنقدر در کنج خانه نگاهت می دارم که موهایت هم مانند دندان هایت سفید شود؟! یا طلاق که یکی از همسران ، هنوز دل در گرو دیگری دارد ولی در یک منازعه یک طرفه می باز و جدا می شود؟ یا اصلاً «طلاق آمیخته با توافق» بهتر است یا «یک عمر زندگی بی توافق و پر از تنش های روحی و فکری و احیاناً آسیب های جسمی»؟!

اگر از منظر قرآنی هم به طلاق توافقی نگاه کنیم باید بگوییم که اتفاقاً طلاق توافقی در صورتی که زوج ها نتوانند زندگی مشترک کنند، توصیه هم شده است. در آیه دوم سوره طلاق ، توصیه ای اخلاق مدارانه وجود دارد که می فرماید: با به خوبی با هم زندگی کنید یا به خوبی از هم جدا شوید.

طلاق توافقی، در واقع مصداق عمل کردن به بخش دوم این آیه است؛ یعنی با خوبی و خوشی از هم جدا شدن. متأسفانه عده ای فکر می کنند زن و شوهری که نتوانسته اند به خوبی با هم زندگی کنند باید با جنگ و دعوا و خط و نشان کشی برای هم و انتقام و ... مفارقت کنند، حال آن که دستور اسلام این است که اگر نتوانستید به خوبی با هم زندگی کنید، وقتی از هم جدا می شوید، با خوبی این کار را بکنید.

این یک باور غلط است که طلاق الزاماً باید با دشمنی دو همسر پیشین همراه باشد. در نگاه متمدنانه و انسانی و اسلامی، طلاق به معنی این است که دو نفر به هر دلیلی نتوانسته اند با هم زندگی مشترک داشته باشند و برای این که خود و طرف مقابل شان آزرده نشوند، از هم جدا می شوند. البته حساب طلاق های ناشی از ظلم یکی از زن یا شوهر که ناگزیر به عداوت می انجامد جداست و در این جا سخن از اصل طلاق و فلسفه وجودی آن است.

بنابراین بهتر است توان جامعه و به ویژه مسوولان به جای آن که صرف گیر دادن به افزایش طلاق های توافقی یا برگزاری ضیافت طلاق و نظایر این شود ، به این سمت هدایت شود که ریشه های طلاق شناسایی و برای رفع آنها کاری شود ، مانند بهبود وضع اقتصادی خانواده ها ، آموزش های خانواده ، گسترش خدمات مشاوره ای ، ارائه آموزش های دقیق جنسی به زوج ها و ... و الا گوشه ای نشستن و ابراز تأسف کردن ، دردی دوا نمی کند.

منبع: عصرایران